

F. t. l. vedr. opkrævning af indkomst- og formueskat til staten.

passivpostens beregning er truffet afgørelse om, hvem der skal succedere, regnes fire ugers fristen først fra det tidspunkt, hvor en sådan afgørelse er truffet, og der er givet den succederende underretning om afgørelsen. Det må ses på baggrund af, at fristen — når det drejer sig om den succederendes klage — i væsentlig grad skyldes et hensyn til medarvingerne.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger foran vil der senere i indeværende folketingssamling blive fremsat forslag om ændring af landsskatteretsloven, bl. a. med henblik på behandlingen af klagemål vedrørende skattemyndighedens beregning af passivbeløb. Der må herved sikres alle interesserede parter lejlighed til at blive hørt, forinden landsskatteretten træffer afgørelse vedrørende klage-målet.

Til § 35, stk. 2.

I § 35, stk. 2, stilles forslag om, at den almindelige og særlige indkomst beskattes under ét med en fælles proportionalskattesats. Efter §§ 7 og 9 i lov om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 259 af 19. juni 1968, svarer dødsboer en selvstændig kommunal indkomstskat af den indkomst, der lægges til grund ved beskattningen til staten. Nærværende forslag forudsætter bortfald af denne selvstændige kommunale indkomstskattepligt for dødsboer, mod at der til gengæld ydes kommunerne en andel af den efter reglerne i forslaget beregnede indkomstskat af dødsboer. Der vil blive fremsat forslag om de herefter fornødne ændringer i loven om kommunal indkomstskat. Den foreslåede trediedel svarer til kommunens andel af den særlige indkomstskat, jfr. § 11 i loven om særlig indkomstskat, og af afgiften ifølge renteforsikringsloven, jfr. § 10, stk. 1, i loven om beskattningen af renteforsikringer m. v.

Til § 37, stk. 3.

Der er tale om en ren konsekvensændring.

Til § 38, stk. 1.

Hvis et fællesbo og afdødes særeje skiftes samtidigt, skal der efter forslaget ydes halvt bofradrag til hvert bo. Bestemmelsen er praktisk begrundet, og praktiske hensyn taler for, at der ikke gives regler om overførsel i tilfælde, hvor det ene bo ikke fuldt ud kan udnytte den halvdel, der tilkommer det.

Boerne skiftes samtidigt, blot de på et eller andet tidspunkt i den pågældende måned begge er undergivet skiftebehandling.

Til § 38, stk. 2.

Der er tale om en ren konsekvensændring.

113 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 40.

Efter forslaget skal dødsboer ikke svare foreløbig skat. Ændringsforslaget er begrundet i praktiske hensyn, især hensyn til boerne og skifteretterne.

Regler om boernes skattebetaling foreslås indsat i kildeskatteloven under § 62 A. Der henvises til bemærkningerne i det følgende.

Til § 62 A.

Boskatten skal efter forslaget i almindelighed forfalde til betaling den 1. oktober med betalingsfrist til den 20. oktober. Ved ophør af boets indkomstskattepligt skal samtlige boskatter, som ikke allerede er forfaldne, senest forfalde til betaling den første dag i den tredje kalendermåned efter ophør af boets indkomstskattepligt. Også i dette tilfælde er der betalingsfrist til den 20. i forfaldsmåned. Den særlige betalingstermin, som skal gælde ved skattepligtens ophør, vil — afhængig af, hvornår indkomstskattepligten ophører — også komme til at gælde skatterne for det indkomstår, som ligger forud for det år, hvori ophøret finder sted.

Skatten skal betales til de angivne terminer, selv om repartitionen påankes. Hvor særlige grunde taler derfor, kan skattemyndigheden efter de almindelige regler indrømme henstand med skattebetalingen på betingelse af, at der tilsvares renter.

Til § 68.

Ændringen hænger sammen med, at dødsboet efter forslaget ikke skal betale foreløbig skat.

Til § 71.

Hvor et dødsbo skiftes privat, hvad enten dette sker i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, jfr. § 20, eller først efter at boet har været udleveret længstlevende til hensiden i uskiftet bo, jfr. § 20 B, stk. 1-4, er det de privat skiftende arvinger og den længstlevende ægtefælle, der har dispositionsretten med hensyn til boets aktiver. Såfremt de pågældende deler boet uden først at berigtige de skattekrav, der måtte være opstået, er det fundet rimeligt, at kravet af det offentlige skal kunne rejses mod hver enkelt af de omhandlede personer, dog kun i det omfang, de har modtaget aktiver fra boet. At arvingerne og ægtefællen indbyrdes kan forlange kun at komme til at udrede en forholdsmæssig del af skattekravet, følger af almindelige retsgrundsætninger. Finder rettidig betaling ikke sted, kan skattekravet indrives efter reglerne i § 72, jfr. § 73 i kildeskatteloven.

Ordene „i det omfang“ medfører, at arvingerne og ægtefællen højst kan komme til at betale et